

[Kaj Hansen]

rentefradrag og dermed få de mindste skattemæssige fordele, hvorimod huse erhvervet efter 1969 vil have de største rentefradrag og dermed få de største skattelettelser. Det er ikke just det, der afspejler sig i regeringens forslag, som er lidt lapperi uden forbindelse med de virkelige problemer og uden perspektiv. Vi vil advare imod at sætte lejere og almindelige parcelhusejere op imod hinanden. Lønarbejderne har fælles interesser, uanset hvor de bor. Alle lønarbejdere har en fælles interesse i at få bremset værdistigningerne på jord og fast ejendom, få stoppet belåningen af de samfundsskabte værdistigninger og komme væk fra rentefradragsreglen, der kun er til fordel for de store indtægter, der har råd til at stifte gæld og på den måde få de store fradrag.

En sanering på dette område ville føre til dalende priser på parcelhusene, og det ville også sætte sit præg på nybyggeriet, når der ikke længere var en skattefordel, som i stor udstrækning er gået i sælgernes lommer.

Som regeringens forslag nu foreligger, er vi ikke interesserede. Om det i udvalget kan forbedres vil vise sig, men helt afgørende for kommunisternes stillingtagen også til dette lovforslag er, hvordan det vil gå med de lovforslag, der vedrører lejerne, og som vi skal behandle her i tinget i morgen. I arbejdet med lovforslagene vil vi bestræbe os på at opnå den størst mulige ligestilling mellem boliger, der lejes, og boliger, der ejes.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg vil gerne kommentere noget af det, som den forrige taler var inde på. Den forrige taler talte om boligforliget og nævnte, at det blev nedsat et hurtigt arbejdende udvalg, men taleren sagde ikke, hvad dette hurtigt arbejdende udvalg var kommet frem til. Her ligger i hvert fald for det radikale venstres vedkommende forklaringen på, at den erklæring, som de dengang samarbejdende boligpartier fremsatte, ikke kunne opfyldes.

Det hurtigt arbejdende udvalg afgav i januar 1975 sin betænkning, og det, man havde fundet frem til, var, at det ikke kunne lade sig gøre at afskaffe lejeværdibegrebet og retten til at fradrage rentegæld i hus, uden at man samtidig kom med en mere indgribende ændring i skattesystemet. Det kunne ikke

lade sig gøre, hvis man da ikke ville risikere alvorlige samfundsmæssige følger.

Det bør nok tages i betragtning, når man kommer ind på dette boligforlig. Det kan altså ikke lade sig gøre, uden at man kommer med mere indgribende ændringer i vort skattesystem. Jeg kan gøre opmærksom på, at vi jo en af dagene får vores skattesystem, der er mere indgribende, og som derfor også kan gribe ind på dette område, til forhandling.

Må jeg derefter vedrørende selve forslaget for det første sige tak for, at også venstre er gået ind i den aftale, som blev sluttet mellem radikale og socialdemokrater. Da vi i sin tid i sommer ordnede lejeværdifastsættelserne for 1979, fik vi nemlig løfte af den forrige skatteminister, hr. Kampmann, om, at man i forbindelse med ordningen for 1980 og 1981 ville tage fat på det, som hedder blandede ejendomme. Det er ejendomme i byerne, hvor der drives erhverv, og hvor der er bolig. Der er nu gennemført for disse blandede ejendomme for byernes erhverv det samme, som i midten af 1960'erne blev gennemført for landbruget, nemlig at man bruger lejeværdireglerne for boligen.

Det drejer sig, skiftende fra amt til amt, om beløb på op til 15.000 kr. I fortsættelse af det, som ellers er anført af argumenter, ikke altid lige holdbare, kan jeg vel nok tillade mig at sige indtil 15.000 kr., som disse mennesker helt urimeligt er kommet til at betale i hvert fald siden midten af 1960'erne.

Jeg er også glad for, at det er lykkedes at tage tofamiliehusene med. Det diskuterede vi også dengang, men da tog man det forbehold, at det skulle undersøges. Jeg er glad for, at det er kommet med, og jeg er glad for, at i hvert fald denne aftale har overlevet de mørke augustnætter.

Når vi så kommer til indholdet af lovforslaget, vil jeg gerne have lov til at omtale det med nogle ord, som blev sagt den 25. april 1978, men som egentlig passer vældig godt på situationen i dag. Lovforslaget indeholder for det første en forhøjelse af statens, amternes og kommunernes provenu med ca. 200 mill. kr., for det skal villaejerne nemlig betale mere. Når skatteministeren opgør det til 40 mill. kr., så er det, fordi han trækker det fra, som man skal bruge til at gøre godt med for de mennesker, der bor i blandede ejendomme. Men villaejerne og andre ejere af